

spiritualia habet liberam condonacionem. Dicitur enim spiritualia dona gratuita q̄ gratis dāt. Si ergo p̄cio vendatur iā nō dant̄ gr̄tis. Unde sequitur illud inueniens ad qd̄ deduct̄ apl̄s q̄ si gracia darē ex merit̄s gr̄cia nō esset gracia. sic si sp̄uale b̄ficiū darē p̄cio gr̄ti nō ess̄; gr̄ti. Sec̄do ex p̄te administr̄tis dona sp̄ualia habent dominij p̄uacōez. ministr̄ em̄ ec̄clie donoꝝ sp̄ualiu d̄m̄o sūt p̄uati. Nō em̄ sūt ip̄oꝝ domi h̄ disp̄satores. Unde si accipiūt p̄ciū de eis accipiunt lucr̄ de re q̄ nō est sua sic vsurarius qui accipit lucrū de pecunia cui⁹ dominij et vsus est iā in alieꝝ ec̄cl̄asti. Tercio ex p̄te sui habent iniquā extimatiōē. Quod em̄ sp̄uale re ep̄ali possit em̄ vel vendi iniqua extimatio est unde dicit̄ est simoni per pecrū pecunia tua teā sit in p̄ditionē quia extimasti domū dei pecunia possideri. Magis em̄ est equoꝝa compatio int̄ sp̄uale et tēpale q̄ int̄ aurū et plūbum. Est ergo simonia contra ius naturale. quia repugnat nature rei. Et reuo sit contra ius positiuū planū est. Quāuis ergo papa nō possit ligari vel viciari peccato simonie est ut phibita iure positio. cū ipse sit talis iuris cōditor et inpres. potest tñ ligari ul̄ viciari vicio simonie ut ē contra ius naturale uel diuinū. **Ad p̄mū q̄** est dicēdū q̄ bona ec̄clie sūt pape si aut disp̄satores. nō autē hant d̄m̄ ul̄ possessoris. Nū si p̄ sp̄ualibz tēp̄it ep̄alia bono duplici peccat. Primo q̄ recipit lucrū de rebz quaz nō habz dominationē h̄ solū admistratiōē. Sec̄do quia nō recipit illa bona p̄pter licitū usū h̄ p̄pter abusū. **Ad ij. ē** dicēdū q̄ quous papa nō liget iure positio. ligat tñ iure diuino et naturali i quo nec secū nec cū alijs papa disp̄sare p̄t. **Ad iij. est** dicēdum q̄ cū verisq; papa potest simoniā committere si hac ic̄tione tribuat sp̄ualia ut ep̄alia recipiat.

Questio Septuagesima quinta. de conseruatione.

Deinde vidēdū ē de cōseruatiōe. Circa qd̄ querūt quatuor. Primo vtrū solū ad papā spectet oēs in suo iure conseruare. Secundo vtrū solū ad papā spectet religioſis et paup̄ibz conseruatores dare. Tercio vtrū conseruatores dati p̄ papā possint esse alij q̄ ec̄cliaz p̄lati. Quarto vtrū conseruatores dati p̄ papā habeant iuris dictionē nisi sup̄ manifestis iniurijs.

Ad primū ergo sic p̄cedit videt̄ em̄ q̄ non solū ad papā spectet oēs in suo iure p̄seruare. Ille em̄ ē iuris p̄uator q̄ ē iuris defensor. H̄ defendere vnūquemq; i suo iure magis spectat ad imp̄atorē et ad reges q̄ ad papā. Iux̄ illud puerbio. rex q̄ sedet in solio suo dissipat oē malū iuriū suo. **P**ro iusticiā cōspuāē p̄tinet ad iudices quibz dicitur sap̄ieci i. Diligite iusticiā qui iudicatis t̄rā. nō ergo spectat solū ad papā. **P**reterea idē ē rei cōditor et p̄uator fm̄ damas. H̄ iuris cōsultus de q̄ oē ius